

Bilag 1.

Til Regering og Rigsdag.

I Anledning af det af Ministeren for offentlige Arbejder i Folketinget indbragte „Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 105 af 18. April 1910 om Jernbaneskyld“ tillader undertegnede Organisationer sig at fremkomme med følgende:

I Henhold til det høje Ministeriums egen Erkendelse i Lovforslagets Motiver, at ovennævnte Lov i finansiell Henseende er blevet uden reel Betydning, og da det formentlig er uheldigt at sætte et saa stort Apparat i Bevægelse, som Lovens Udførelse i Praksis medfører, og paaføre et Antal Borgere den dermed forbundne Ulejlighed og Bryderi alene for i Praksis at demonstrere et meget omtvistet Princip, da den højtærede Minister har modsat sig en almindelig Revision af Loven, og da vi i Henhold til den nedenfor givne Begrundelse maa formene, at Gennemførelsen af Lovforslaget vil virke uheldigt og ubilligt, tillader vi os at anmode den høje Lovgivningsmagt om at tage under Overvejelse for Tiden helt at ophæve den ovennævnte Lov.

Subsidiært andrager vi om, at Lovforslaget ikke maa blive ophøjet til Lov.

Hvilken Mening man end maatte have om den principielle Berettigelse af Grundværdistigningsskat udover den allerede af Ejendomsskyldloven følgende og specielt om en almindelig Grundværdistigningsskat, kan det neppe bestrides, at Gennemførelsen af specielle Grundværdistigningsafgifter paa Basis af ganske bestemte offentlige Foranstaltninger formedelst Vanskeligheden ved, navnlig udover længere Tidsrum, at udrede de forskellige Momenter, der tilsammen medfører Værdistigningen, fra hinanden løber Fare for at blive vilkaarlig og at gaa imod Lighed og Billighed, hvis der ikke i Loven er givet tilstrækkelige Kauteler derimod. Men Lovens vigtigste Kautel i den Retning turde just være den Bestemmelse i § 5, som Lovforslaget nu tilsigter at ophæve. Henset til Lovgrunden til denne Bestemmelse: Ikke i og for sig at fritage mindre Værdistigninger fra Afgiften, men at give et Spillerum, der kan afbalancere et altid mere eller mindre usikkert Skøn og forebygge, at det offentlige paa Basis deraf tilegner sig noget, som det selv efter Grundværdistigningsskattens Princip ingen som helst Adkomst har til, tør vi forvente, at den høje Lovgivningsmagt ikke, for at bringe Statskassen en Avance af tvivlsom Størrelse, vil udsætte Borgerne for Vilkaarlighed som Følge af manglende Garantier og Sikkerhedsventiler.

Det forekommer os ikke, at hvad der i øvrigt i Lovforslagets Motiver anføres til Grund for samme, er tilstrækkeligt til at opveje de foran mod Forslaget fremsatte Grunde.

København, i Februar 1919.

Allerærbødigst

De danske Grundejerforeningers Landsorganisation

Mikael Johansen.

For Københavns Grundejerforening

Jørgen Jurckmann.

Bestyrelsen for Frederiksberg Grundejerforening

C. Swendsen,

f. T. Formand.